

Apunts de llengua

(publicat a *L'Heura digital* 37, 29 de febrer de 2012)

Tot són punts...

A vegades sembla que fer les coses en català no doni punts. El nostre punt de vista, però, és que això no és així, que tard o d'hora hi guanyem, i de molts punts! “Els apunts de llengua” ens hi ajuden posant els punts sobre les is, cosa que ens permet assolir un punt més dolç. Arribats en aquest punt, voldríem parlar-vos dels *punts suspensius* i els *dos punts*.

Au, traieu el punt mort, poseu primera i arrenqueu. Esperem que en aquest viatge no ensopegueu en un punt negre i que no us hagin de posar punts de sutura. No caldria arribar fins a aquest punt...!

Els punts suspensius (...)

- ✓ Els punts suspensius són tres punts (i només **tres!**) que utilitzem per indicar que:
 - Una enumeració queda oberta. Cal que com a mínim hi hagi dos elements en l'enumeració per poder posar els punts suspensius: *Hi van anar bombers, mossos, administratius, mestres... Tots feien la mateixa reivindicació.*
 - Deixem un pensament inacabat volgutament. Solen expressar ironia, dubte, sorpresa, estranyesa, intriga, interrogació subtil...: *Ja et dic jo que...! Caram...!*
 - Evitem de posar un mot groller: *Aquell paio era un c...*
 - Suprimim un fragment dins d'un text citat (aleshores van entre parèntesis o claudàtors).
- ✓ Si us hi fixeu –ho podeu comprovar en els exemples anteriors– quan els fem servir hem de tenir en compte que no poden anar precedits de cap coma, però sí que en podrien portar una al darrere, com també hi podríem posar un signe d'exclamació o interrogació o un punt i coma. A més, han d'anar enganxats al mot anterior, però separats amb un espai de la paraula que els segueix.
- ✓ Els tres punts acaben l'oració, per la qual cosa posarem majúscula inicial a la paraula següent i no cal que hi afegim cap altre punt. Finalment, no podem estar-nos de dir que són gairebé sinònims del mot *etcètera* (*etc.*), tot

i que reservarem aquest últim per als textos més formals (informatius o administratius).

Els dos punts (:)

- ✓ Aquest signe gràfic serveix per introduir informació.
- ✓ Pot donar pas a una enumeració (tant horitzontal com vertical).
- ✓ Pot precedir un exemple o una mostra d'allò que s'està dient: *El pronom li no s'apostrofa mai. Per exemple: li agafaré, li enraono, etc.*
- ✓ Pot precedir una citació textual (*La mestra va dir: «Cal que estúdieu més»*).
- ✓ Poden substituir una conjunció causal o de conseqüència com ara *perquè, ja que, etc.*: *No em podeu culpar pel que he dit: l'acusat és l'únic que pot mentir.*
- ✓ Es fan servir després de la salutació per introduir el text d'una carta, una postal, un correu electrònic, etc., tot i que actualment se sol fer amb una coma: *Benvolguts pares: Us escric...*

 Els dos punts es col·loquen sense deixar cap espai al davant, però deixant-ne un abans de la paraula següent, la qual s'ha d'escriure en minúscula inicial. Com a excepció d'això últim, cal esmentar l'ús del signe dels dos punts com a símbol matemàtic de la divisió ($16:2=8$).

 Recordeu també que ens els hem d'estalviar entre el verb i el seu complement. L'exemple *El concert es va fer: a Barcelona, Madrid i Vitòria* és incorrecte.